

„*Novo Stvorenje*“

PREDGOVOR AUTORA

VELIKI dio djela svakog sluge Božjeg je učinjeno u tami—to jest, poput tkalca prekrasnog tepiha mi stojimo straga videći malo od rezultata naših napora, i vjerujući da ćemo u Gospodinovo pravo vrijeme mi čuti Njegove riječi „Dobro Učinjeno” i vidjeti neki plod. „Bit ću zadovoljan, kad se probudim s tvojim obličjem.”

Ipak, Gospodin nam je veoma velikodušno dao ohrabrenje s obzirom na utjecaj ovog Sveska u različitim djelovima svijeta u srcima Božjeg naroda. Veliki nam je bio užitak čuti od mnogih što se tiče blagoslova koje su primili kroz bolje razumijevanje opravdanja, posvećenja, i izbavljenja, obećanih Crkvi u Božjoj Riječi. Mnogi drugi su nam ispričali o blagoslovima koje su primili od Biblijskih savjeta datih muževima i ženama, roditeljima i djeci, u pogledu puteva mira, pravednosti i rasta u milosti. Mnogi su nas također obavijestili o velikom blagoslovu i pomoći što se tiče dužnosti, prednosti i obaveza Stariješina i Đakona, i Biblijskog reda u Ekklesiji. Mi se radujemo u tim stvarima i vjerujemo da će se dobro djelo nastaviti pod Božanskim vodstvom na hvalu našem Gospodinu i za utjehu i izgradnju Njegovog naroda.

Mi skrećemo pažnju na činjenicu da otkada je ovaj Svezak bio napisan da je svjetlo postalo još jasnije što se tiče Božjih velikih Saveza. Mi sada shvaćamo da je Savez Zakona bio sjena Novog (Zakona) Saveza, koji će biti sklopljen kod Drugog Isusovog Dolaska, preko velikog Posrednika, Isusa Glave i Crkve Njegovog Tijela—prototipa Mojsija, koji je napisao: „Proroka kao što sam ja, iz tvoje sredine, od tvoje braće, podignut će ti Jahve, Bog tvoj.” Mojsije je samo bio prasluka tog većeg Proroka, i Savez Zakona kojemu je Mojsije bio posrednik bio je samo prasluka ili sjena većeg Saveza Zakona Milenijskog Doba.

Bog je najprije podignuo Isusa Glavu tog velikog Posrednika, kada Ga je podignuo iz mrtvih. Od tada, On podiže Crkvu kao Novo Stvorenje; i kada će sva braća od Tijela Kristovog biti sakupljena iz svijeta kroz spoznaju Istine i posvećeni svetim Duhom i nađu se dostojnima vjernošću do smrti, i svi budu bili podignuti Božjom silom iz zemaljskih uvjeta u Nebeske uvjete kao Kristovo Tijelo, veliki Melkizedek u prototipu biti će potpun, Svećenik na Svom Prijestolju—veliki Posrednik Novog Saveza biti će ustoličen u Božanskoj moći. Tada će Novi Savez stupiti na snagu, kao što je Bog rekao Izraelu: „Evo dolaze dani—riječ je Jahvina—kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim sklopiti Novi savez.”

Posrednik u prototipu će, nakon što plati Božanskoj Pravdi potpuno i zauvijek Otkupnu cijenu za Adama i njegovu rasu, preuzeti potpuno vlast, i pod tim će Novim Savezom, tako zapečaćenim, započeti djelo blagoslivljanja i obnove svih spremnih i poslušnih od Adamove rase. Svi koji će doći u sklad sa Gospodinom biti će računati dijelom zemaljskog sjemena Abrahamovog, sve dok u konačnici, na kraju Milenija, svi koji pokazuju vjeru i poslušnost neće biti priznati od Gospodina kao sjeme Abrahamovo. „Postajući tim sjemenom, svi će se narodi na zemlji blagosloviti.” Ime Novi Savez, koji pripada Božjem ophođenju sa svijetom tijekom Milenija, bilo je nehotice korišteno s obzirom na Savez koji je sada na snazi tijekom ovog Evandeoskog Doba sa Crkvom. Naš Savez, naravno, je novi savez u smislu što je drugačiji od Židovskog Saveza s Gore Sinaj, ali nije NOVI SAVEZ. Na Savez Crkve u Bibliji je ukazano kao na „Savez Žrtve.” Čitateljima ovog sveska će koristiti zadrže li ove stvari na umu. Svi ti Savezi povezani su jedan s drugim. Svi su oni bili predstavljeni i predloženi u Abrahamu i Savezu kojeg je Bog sklopio s njim. Crkva je nazvana Abrahamovim Duhovnim Sjemenom i upoređena je sa zvijezdama na Nebu.

Svijet čovječanstva će kako bude dolazio u sklad s Bogom postati Abrahamovim zemaljskim sjemenom—kao pijesak na obali morskoj. Duhovno Sjeme će biti kanalom blagoslova za tjelesno sjeme.

Tema o Oправданju nije promijenjena, nego je proširena i pojašnjena. Da piše ovaj Svezak danas, autor bi napravio neke neznatne jezične varijacije, ali bez ikakve stvarne promjene što se tiče značenja i primjene riječi Oправdanje.

Mi sada vidimo da je opravdanje za život jedna stvar, a opravdanje za veće ili manje prijateljstvo s Bogom druga. Abraham, na primjer, i vjerni prije Pedesetnice, bili su opravdani za prijateljstvo s Bogom i imali su više ili manje komunikacije s Njim molitvom, itd.; ali oni nisu mogli imati potpuno opravdanje sve dok Krv Pomirenja nije bila prolivena, i sve dok nije bila predstavljena i prihvaćena od Božanske Pravde—Oca. Jednako tako za grešnika koji se približava Bogu danas moglo bi se reći da je na putu opravdanja—on bi imao više Božje naklonosti nego da je okrenut k grijehu.

Mi smo jednom govorili o grešniku u tom stanju da je opravdan, zato što vjeruje u Isusa kao svog Otkupitelja i zato što se napreže prema svom potpunom posvećenju. Mi sada shvaćamo da premda bi grešnikov stav, poput onog Drevnih Dostojnika, mogao biti nazvan „probnim opravdanjem,” on ne bi dostigao stanje potpunog, cjelovitog opravdanja sve dok se grešnik ne bi u potpunosti predstavio u posvećenje našem Vrhovnom Svećeniku, Isusu, i bio prihvaćen od Njega u ime Oca. Tada bi, pod pokrivalom uračunate zasluge Kristove žrtve, grešnik bio prihvatljiv Ocu pod Kristovim Plaštem i začet svetim Duhom.

Sreća je za mase koji su čuli za Isusa i djelomice povjerovali, da njihov odnos s Gospodinom nije onaj potpunog opravdanja, jer On odbija u potpunosti opravdati bilo koga sve dok oni kroz savez ne postanu Njegovim učenicima, Njegovim sljedbenicima. To je zbog toga što opravdanje može doći samo

jednom svakom pojedincu, i ako bi on zloupotrijebio to opravdanje i ne bi uspio dobiti vječni život, on bi bio u gorem stanju nego da nikada nije bio opravdan.

Ako nije opravdan i duhom začet u sadašnje vrijeme, on ne pripada Crkvi, ali imati će udjela u zasluži Kristove žrtve i u opravdanju koje će Njegovo Kraljevstvo ponuditi svakom članu ljudske obitelji—osim Crkve—Crkva prima tu bolju stvar koju Bog čuva za one koji Ga ljube—slavu. čast, besmrtnost, Božansku prirodu.

Mnogima se možda ne čini vrijednim spominjati te fine nijanse na temu opravdanja; no ipak, primivši to jasnije shvaćanje Božanskog Plana, nama je užitak prenijeti to svima onima koji gladuju i žedaju za pravednošću—svim Istraživačima Biblije posvuda.

Autor se moli da Gospodin nastavi blagoslivljati ovaj Svezak za dobro Svog naroda,

Charles T. Russell

Brooklyn, N.Y.,
1 Listopada, 1916